

Zespół do spraw Psychologii Polskiego Towarzystwa Diabetologicznego — przeszłość, stan aktualny i pytanie o przyszłość

List dotyczy pracy, która ukazała się w numerze 6/2016 „Diabetologii Praktycznej”: Foryciarz K., Obrębski M., Kokoszka A. Wyniki drugiego międzynarodowego badania Cukrzyca, Postawy, Życzenia i Potrzeby (the Second DAWN study/DAWN 2.0): przegląd najważniejszych wyników z polskiej perspektywy. *Diabetol. Prakt.* 2016; 2, 6: 214–224.

Opublikowany przegląd publikacji najważniejszych wyników drugiego międzynarodowego badania DAWN (*Diabetes, Attitudes, Wished and Needs — Cukrzyca, Postawy, Życzenia i Potrzeby*) jest okazją do refleksji nad działaniem Zespołu ds. Psychologii. Pełnię obowiązków jego przewodniczącego od powołania w 2007 roku. W pierwszych latach odbywały się seminaria psychologiczne przy okazji dużych konferencji diabetologicznych, w których uczestniczyło od 8 do 20 osób. Podejmowano próby współpracy naukowej, zakończone doniesieniem z wyników wstępnych na dorocznym spotkaniu *PsychoSocial Aspects of Diabetes Study Group*, EASD. Organizowano również sesje psychologiczne na kongresach Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, ostatnio w Łodzi, w których w coraz większym stopniu brali udział moi współpracownicy.

W ostatnich latach w tego typu konferencjach uczestniczy coraz mniej psychologów i działalność zespołu ograniczyła się do działań mojego zespołu w II Klinice Psychiatrycznej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Bierzymy udział w dwóch dużych projektach międzynarodowych: Drugie Badanie DAWN

oraz „Rozpowszechnienie i sposób leczenia depresji w cukrzycy na świecie” (*INTERPRET-DD International Prevalence and Treatment of Diabetes and Depression*). Jestem współautorem publikacji wyników tych programów badawczych oraz kilku innych badań dotyczących psychologicznych problemów cukrzycy. W kierowanej przeze mnie Klinice przygotowywanych jest 6 rozpraw doktorskich z psychodiabetologii na podstawie aktualnie prowadzonych badań.

Stopniowo zaniknęły moje kontakty z psychologami zajmującymi się interwencjami psychoterapeutycznymi wobec osób z cukrzycą oraz z lekarzami zainteresowanymi psychologią cukrzycy. W tej sytuacji zasadne wydają się pytania o:

- potrzebę zintensyfikowania prac Zespołu ds. Psychologii;
- podjęcie decyzji jego zamknięcia;
- zmianę przewodniczącego Zespołu i „nowe jego otwarcie”.

Będę wdzięczny za wszelkie opinie i uwagi na te pytania, które proszę przesyłać na mój adres: andrzej.kokoszka@wum.edu.pl

Andrzej Kokoszka